מסתפרין כדפי' ויש מקומות שמסתפרים עד ר"ה מייר ור"ח מייר בכלל אבל אח"כ אין מסתפרים עד עצרת רק בל"ג בעומר להיר מסתפרין וה"ט דעד ר"ח מייר ור"ח מייר בכלל איכא י"ז ימים ונשארו ל"ג שמתאבלים בהם ולפיכך מסתפרים בל"ג בעומר משום דמקצת ימים כולו כדפר' ומתילה דאף בר"ח סיון אין להסתפר לפי מנהג זה עיין בדרשות מהרי"ל • וכתב בהגה' ס"ע ולא ינהגו בעיר אחת מקצת מנהג זה ומקצת מנהג זה משום לא התגודדו וכל שכן שאין לנהוג היתר בשתיהן עכ"ל ופשוט הוא ומשמע דכל זה אינו אלא לענין תספורת אבל לענין נישואין כבר כתב רבינו שנהגין בכל המקומות שלא לישא אשה בין פסח לעצרת דמשמע דאין היתר נעולם לישא אשה בכל הימים הללו אבל בי"ש כתב דלמאי שכתב רבינו ויש מסתפרין מל"ג ואילך לדידהו נמי מותר לישא אשה כיון דפסקו אז אלמות למה יהא אסור לישא אשה וכ"כ ה"ר אבודרהם ורבינו שלא הזכיר אלא שמסתפרין נקט חדא מינייהו עכ"ל וכך פסק בש"ע ומתילה לפי מנהגונו נמי כל מקום ומקום לפי מנהגו באיזה יום שמותר להסתפר מותר נמי לישא אשה וכ"כ במנהגים דמהר"ח עזרחא שעתה נוהגין גם לישא אחר ל"ג כמו שמסתפרין מל"ג ואילך ומתילה לאותן שמסתפרין עד ר"ח מייר ור"ח מייר בכלל מותרים נמי לישא אשה באותן הימים : ונריך להתישב במ"ש בהגהות דמנהגים דאיתא במנהגי דור"ח דכשחל ר"ח מייר בשבת אז נוסאין בו דממ"נ אם נהגו לשם היתר עד ר"ח מייר ור"ח מייר בכלל תאי אירע בשבת אפילו אינו שבת נמי ואם לא נהגו היתר עד ר"ח מייר אלא אל"ג ואילך אסי' כשהוא שבת נמי לא • ונראה לי דודאי לא נהגו היתר אלא אל"ג ואילך אלא דמ"מ פ"ל דבחל ר"ח מייר בשבת מאחר דמיתוכפ' שמחה ביום השבת שהוא שבת ור"ח אין להחמיר באבילות ישנה כולי האי ונושאין בו ואע"ג דאין נושאין בר"ח מייר דעלמא שאינו של שבת מ"מ בחל בשבת נושאין בו כל"ל והכי נקטינן ודו"ק : כתוב בדרשות מהרי"ל אם חל ל"ג בעומר ביום א' אינו מותר לגלח בע"ש שלפניו וע"ש הטעם : אבל מהרי"ו התיר והניח דאיה מרחילה דשרי כה"ג באבל לפי שאינו אלא מנהג וגילוח בספירה נמי אינו אלא מנהג ולא עדיף מרחילה דהתם : וכתב מהרש"ל דכן עיקר וכ"כ בהגהו' ש"ע דכן נוהגין :

תצה בחדש הראשון כו' כתב כ"י אף על גב דקרא קאמר בערב פסח קאמר הביאו כאן להוכיח ממנו דקרא דבע"ו לחדש ניסן קאמר : **ומ"ש** ותנן אין בין כו' נראה דהגיה המשנה משום דמסשיה דקרא לא משמע שיהא מותר ביום טוב אלאכת אוכל נפש לישראל עצמו אלא על ידי אחרים כמו שאמר יעשה לכם דמשמע ע"י אחרים כמו שכתב בסמ"ג אחלת הלכות יום טוב על פי המכילתא לכך הגיה המשנה דתני סתמא אין בין יום טוב לשבת אלא אוכל נפש בלבד שפירושו שאוכל נפש בלבד הוא שאותר ביום טוב ומשמע דלגמרי מותר אף לישראל עצמו והיא המשנה דפרק קמא דמגילה לענין מלאכה דאורייתא אבל המשנה דפרק משילין אינה אלא לענין שבות כתו שפי' התו' לשם ומש"ה הוסיף רבינו על לשון המשנה ואמר שמותר בי"ט לומר דאהא ליכא מאן דפליג דמותר לגמרי כדפי' וקרא דיעשה לכם צריך לומר דמשמעו בין ע"י עצמו בין ע"י אחרים בין עכו"ם ובין ישראל הדרך וכדאיתא במכילתא • ואח"כ תיקן וכתב והוך מהולאה והבערה כו' לאורויי לן דלשון אין בין וכו' דמשמע דוקא אוכל נפש ותו לא לא קי"ל הכי דעובדא איכא ביניהו גם הרי"ף והרא"ש בפ' משילין הביאו המשנה כצורתה וה"כ תקנו ע"פ סוגייתא הגמרא דלאו דוקא אוכל נפש • ועוד יראה לומר דמה שהוסיף רבינו וכתב שמותר בי"ט בא להורות לנו דדוקא לענין איסור קאמר דאין בין י"ט לשבת אלא אוכל נפש בלבד שמותר בי"ט ובשבת אסור אבל יש ביניהם שזה בסקילה וזה בלאו וכמ"ש הרא' בפ"ק דמגילה :

ומ"ש והוך מהולאה והבערה שמותר כו' כ"כ גם הרמב"ם בפ"א והוא מדתנן בפ"ק דביצה בש"א אין מוציאין לא את הקטן ולא את הלולב ולא את הס"ת לר"ה וב"ה מחיירין • ואסיקנא בגמ' דפליגי במחוך וכו' ואמרי' תו התם דהכי נמי פליגי בהבערה אלא לצורך וידוע דהלכה כב"ה :

ומ"ש ובלבד שיהא בהן צורך קצת זו היא דעת התוס' בשם ר"ח ור"ת דלא כפרש"י והרמב"ם ז"ל ויתבאר בסי' תקי"ח • ואיכא למידק מאי מיריא הולאה והבערה כל שאר מלאכות נמי הותרו במחוך לב"ה כדאיתא בפ"ק דביצה לענין שחיטת עולת נדבה בי"ט ופירשו התוס' דאיכא נמי צורך י"ט בשחיטתה

אלא

תצד ביום כ' לספירת העומר הוא חג השבועות וכו' וגומרין ההלל בשוע בערבין פ"ג (י •) : **ומ"ש** וקורין חמשה כן קורין בי"ש כמו שפנינו פ' הקורא עומד (כא •) : **ומ"ש** שקורין ביום הראשון בחדש השלישי ומפטירין במרכבה ניחזקאל וכן פרשת והפטרת יום שני הכל בפרק בני העיר (לא •) :

כתב האגור בסימן תרל"ה כתב ר' יעקיה שאסור להתענות בחולאי חג שבועות אפי' בזמן הזה וזהו אסרו חג אחרה הורה עשו אסר לחב ובירושלמי קורא לאסרו חג בנה דמועדא פירוש בן המועד ואסור לומר לידוק הדין כי אם ביחוד ע"כ : וכן כתב הריב"ח ז"ל בספר עין יעקב בפ"ב דחגיגה (יח :) אהא דמייתי התם מעשה וחתן אלכסנדראי בלוד ובאו כל ישראל לספדו ולא הניחו ר"ט מפני שיום טבוח היה :

תצה בחדש הראשון בי"ד יום לחדש בין הערבים פסח לה' וגו' ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג המצות וגו' כל מלאכת עבודה לא תעשו אע"ג דקרא קאמר בע"פ מיירי כתבו רבינו להוכיח על פסוק שני דבע"ו לחדש ניסן מיירי : **ותנן** אין בין י"ט לשבת אלא אוכל נפש כלבד משנה בפ' משילין (לו :) ובפ"ק דמגילה (ז :) ואע"ג דבפ"ק דמגילה אוקימנא הא מתניתין דלא כר"י דאתיר מכשירי אוכל נפש ורבינו סובר דהלכה כר"י כמ"ש בסי' תק"ט ובפ' משילין (לז •) אוקימנא להא מתני' כב"ש דאילו לב"ה הא איכא ביניהו הולאה דאטורה בשבת ואותר בי"ט מ"מ רצה רבינו לחפוס לשון המשנה ותקן דבריהם וכתב חוץ מהולאה והבערה ומכשירי אוכל נפש • ואף ע"פ שיש עוד דברים אחרים בין י"ט לשבת כגון הא דתנן (ביצה לה :) משילין פירות דרך מרוצה בי"ט אבל לא בשבת לא נהית רבינו לחתת כל הדברים שביניהם ולא הזכיר אלא הדברים שהן מלאכות נאורו בלבד והוי יודע דאפי' דבר האסור משום שבות בשבת חייבין עליו בי"ט כדתנן בפרק משילין (לו :) כל שחייבין עליו משום שבות ומשום רשות ומשום חלוה בשבת חייבין עליו ביום טוב ואכתוב פי' משנה זו בסימן תקכ"ד בס"ד • ומאחר דאסרינן שבות בי"ט שמעינן שכל מה שאסור לישראל לעשותו אסור לומר לעכו"ם לעשותו כתו בשבת ומיהו לרבי אולה אמין בו סברה אע"פ שאסור לעשותן ע"י ישראל אומר לעו"ג ועושה אפילו בשבת וכמ"ש בסימן שכ"ח : **ומ"ש** רבינו והוך מהולאה והבערה שמחוך שהותרו לצורך אוכל נפש הותרו נמי אלא לצורך וכו' בפ"ק דביצה (יב :) תנן בש"א אין מוציאין לא את הקטן ולא את הלולב ולא את ס"ת לר"ה וב"ה מחיירין ומפ' בגמרא דפליגי במחוך שהותרה הולאה לצורך הותרה נמי אלא לצורך דב"ה אית להו מחוך וב"ש לית להו מחוך ואמרי' הו הטם דלב"ה כי היכי דאמרינן מחוך שהותרה הולאה לצורך הותרה נמי אלא לצורך ה"נ אמרינן מחוך שהותרה הבערה לצורך הותרה נמי אלא לצורך וכ"כ הרמב"ם בפ"ה וכתב ה"ה המכוון אצלי נדעת רבינו כך הוא אבל מלאכה שחייבין עליה בשבת ואותה מלאכה היא אלא לצורך אכילה אם עשה אותה בי"ט לוקה חוץ מן ההולאה והבערה שאינו לוקה ואפי' עשאן אלא לצורך אכילה ופי' מלאכה שהיא אלא לצורך אכילה כתבאר בדברי רבינו שכולל כל מלאכה שאינה נעשית באכילה ושתייה וא"כ היה מן הדין שיהיו הבערה והולאה נאסרין כמו כתיבה ואריגה אלא שמחוך שהותרו לצורך אכילה הותרו אלא לצורך ונראה טעם לשנים אלו ההולאה לפי שאף היא באוכל ומשקה ואע"פ שהיא בדברים אחרים אמרינן מחוך והבערה אע"פ שאינה באוכלין ומשקין כתיב לא תבערו אש בכל מושבותיכם ביום השבת בשבת הוא דאסור הא בי"ט שרי ודרשו כן לפי שביום השבת מיותר הוא דהא בשבת מיירי קרא לעיל מיניה וביום השביעי וגו' אבל שאר מלאכות שאינן לצורך אכילה כגון כתיבה והריסה ואריגה ובניין אפילו עשאן לאכילה לוקה ושאר מלאכות שהן באכילה כגון שחיטה ואפייה אפי' עשאן אלא לאכילה אינו לוקה כמו שיתבאר בפ' זה שאם ניטל לעו"ג או לצורך חולה אינו לוקה עכ"ל :

ומ"ש

הלכות יום טוב

תצה (א) **בחודש** הראשון בי"ד יום לחדש בין הערבים פסח לה' וגו' ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג המצות וגו' כל מלאכת עבודה לא תעשו וכן נאמר בז' שלו ובראשון ובה' של חג ובעצרת ור"ה הלכך כל מלאכה האסורה בשבת אסורה בי"ט חוץ ממלאכת אוכל נפש דכתיב אך אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם ותנן אין בין י"ט לשבת אלא אוכל נפש בלבד שמותר בי"ט חוץ מהוצאה והבערה שמתוך שהותרו לצורך אוכל נפש הותרו נמי שלא לצורך ובלבד שיהא בהן צורך קצת כאשר יתבאר

שחרית משום תלמידי רבי עקיבא שמתו (ב) סמוך לשקיעת החמה ונקברו אחר שקיעת החמה והיה העם בטלין ממלאכה על כן גזרו שלא לעשות שמחה בינתיים ונהגו הנשים שלא לעשות מלאכה משתשקע החמה ועוד שאנו סופרים העומר אחר שקיעת החמה (ג) וכתיב שבע שבתות תמימות תהיינה מלשון שבות (ד) ולשון שמיטה שבע שבתות וכתיב וספרת לך שבע שבתות שנים מכאן שהספירה בבית דין מה שנת השמיטה אסור במלאכה אף זמן ספירת העומר דהיינו לאחר שקיעת החמה אסור במלאכה :

תצד **ביום** חמשים (א) לספירת העומר הוא חג שבועות וסדר התפלה כמו בי"ט של פסח אלא שאומרים את יום חג שבועות הזה זמן מתן תורתינו ובמוסף מזכיר קרבנות המוספין וביום הבכורים וגו' עד ושני תמידין כהלכתן וגומרין ההלל ומוציאין ב' ספרים וקורין ביום הא' ה' בפרשת וישמע יתרו מבחדש השלישי עד סוף סדרא ומפטיר קורא בשני וביום הבכורים ומפטיר במרכבה דיחזקאל ומסיים בפסוק ותשאני רוח וביום השני קורין בפרשת כל הבכור עד סוף סדרא ומפטיר קורא כמו אתמול ומפטיר בחבקוק מן זה' בהיכל קדשו עד למנצח בנגינותי ונוהגין בכל המקומות לומר במוסף אחר הזרת התפלה אזהרות העשויות על מנין המצות וכל מקום ומקום לפי מנהגו :

הלכות יום טוב

תצה (א) **בחודש** הראשון בי"ד יום לחדש בין הערבים פסח לה' וגו' ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג המצות וגו' כל מלאכת עבודה לא תעשו וכן נאמר בז' שלו ובראשון ובה' של חג ובעצרת ור"ה הלכך כל מלאכה האסורה בשבת אסורה בי"ט חוץ ממלאכת אוכל נפש דכתיב אך אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם ותנן אין בין י"ט לשבת אלא אוכל נפש בלבד שמותר בי"ט חוץ מהוצאה והבערה שמתוך שהותרו לצורך אוכל נפש הותרו נמי לצורך ובלבד שיהא בהן צורך קצת כאשר יתבאר